

Timoteuksen kirje

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan rukous- ja tiedotuskirje

Lokakuu 2017/Oulu

Timoteuksen luterilainen seurakunta on yksi Suomen evankelis-luterilaisen lähetysliittokunnan jumalanpalvelus-seurakunnista. Kutsunamme on julistaa Kristuksen sovintoveren evankeliumia syntien anteeksiantamuksesta sekä synnyttää ja tukea Pyhään Raamattuun perustuvaa luterilaista jumalanpalveluselämää maassamme.

Pidä tallessa, Timoteus, se mikä on uskottu sinun haltuusi! (1.Tim 6:20)

Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi

Pastori Janne Koskela

***Joskus yksi pieni pilkku
voi muuttaa koko maailman.***

Apostoli Paavali kirjoittaa Efesolaiskirjeen neljännessä luvussa Kristuksen taivaaseenastumisesta pääsiäisen voiton - ristinkuoleman ja ylösnousemuksen jälkeen. *"Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen"*. Elämän Herra, Vaimon Siemen, polki murskaksi paholaisen pään ja murtautui helvetin ja kuoleman porteista läpi vapauttamaan ne, jotka elivät synnin, kuoleman ja perkeleen vankeudessa. Nämä entiset vangit, nykyiset vapauteen lunastetut lapset, armahdetut syntiset voitto- saaliinaan Kristus sitten astui ylös taivasiin ja istuutui kirkkaudessa valtaistuimelleen Isän oikealle puolelle.

Mutta ei Jeesus jäänyt toimettomana istuskelemaan ja odotelemaan toista tulemistaan. Ei, hän ryhtyi töihin - käyttämään sitä kaikkea valtaansa, joka hänelle on annettu: *"hän antoi lahjoja ihmisille."* Vapauttamiensa entisten vankien ja orjien joukosta Ylösnoussut antaa työntekijöitä Herran elopellolle. *"Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi."* Paimenet, julistajat, evankelistat, opettajat ovat Ylösnoussuun lahja seurakunnalleen. Usein tämä on vaikea muistaa, kun me papit olemme niin kovin vajavaisia ja vaivaisia kaikessa tekemisessämme. Jumalan sanasta saat kuitenkin uskoa, että seurakuntasi paimen on Jumalan lahja sinulle. Ehkä voit kiittää tästä lahjasta ja rukoilla hänen puolestaan,

että hän osaisi hoitaa virkansa lahjanantajan tarkoittamalla tavalla!

Miksi ylösnoussut antoi nämä lahjat seurakunnalleen? Lue v. 1933 käännöksestä: *"Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen."* Jeesus siis lähetti evankeliumin saarnaamisen ja sakramenttien jakamisen viranhoitajat ikään kuin yhteisövalmentajiksi ja personal trainereiksi, tekemään seurakunnan jäsenet täysin valmiiksi palveluksen työhön, rakentamaan itse itsestään vetreän ja vikkelan Kristuksen ruumiin. Silloin jumalanpalveluksen saarnan ensisijainen tehtävä on saada sinut liikkeelle, tuottamaan, kantamaan hedelmää, palvelemaan. Vaarana on, että Kristus alkaa näyttää ahneelta pörssiyhtiön hallituksen puheenjohtajalta, joka lähettää toimitusjohtajat ja lähiesimiehet ottamaan henkilöstöstä irti mahdollisimman paljon, mahdollisimman suuret voitot. Laki ja evankeliumi menevät sekaisin, ja kristinuskon keskiöön nousee meidän tekemisemme, palvelemisemme, rakentamisemme.

Mutta mitä, jos tuo Paavalin lause pilkutettaisiin eri tavalla? Mehän tiedämme, että Uuden testamentin kreikankieliset alkutekstit kirjoitettiin alun perin ajan tavan mukaan isoilla kirjaimilla ja yhteen pötköön, ilman välimerkkejä. Useimmiten

jatkuu...

tekstit ovat niin selkeitä, että lauserakenteet ja välimerkkien paikat ovat tutkijoille selvät. Tässä jakeessa (Ef 4:12) pilkun paikka on kuitenkin aikojen saatossa muuttunut, ja koko lauseen merkitys sen mukana. Ei liene sattumaa, että pilkku on hävinnyt Uuden testamentin kreikan kriittisistä tekstieditioista 1900-luvun aikana, kun kirkoissa on herätty siihen, että kristikansa, maallikot, pitäisi saada jotenkin aktivoitua mukaan seurakunnan elämään, pelkistä penkikuluttajista kirkonrakentajiksi ja toimijoiksi.

Vanhassa Bibliassa Paavalin lause kuuluu: *"Ja hän on pannut muutamat apostoleiksi...Pyhään täydellisyyteen, palveluksen työhön ja Kristuksen ruumiin rakennukseen."* Vuoden 1933 käännös pilkun kanssa kuuluisi: *"...Tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi, palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen."* Huomaatko eron? Tämän

1800 vuotta vallalla olleen ymmärryksen mukaan Kristus antoi seurakunnalle lahjaksi apostolit, profeetat jne palveluksen työhön, **tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi.** Tässä tekstin perinteisessä lukutavassa pihvi ei olekaan siinä, että kristityt saadaan mahdollisimman reippaiksi ja aktiivisiksi toimijoiksi, innokkaasti

rakentamaan seurakuntaa, vaikka sekin on tietysti tärkeää. Pihvi on siinä, että evankeliumin julistajien ja sakramenttien hoitajien tehtävä on palvella seurakuntaa niin, että kristityt tulisivat valmiiksi ja niin rakentuisivat Kristuksen ruumiiksi. Että heillä olisi riittävä ymmärrys koko kristinopista, usko Jeesukseen syntien soveltajana, luja toivo syntien anteeksiantamuksessa ja iankaikkisessa elämässä tästä maailmasta erotessaan, sekä keskinäinen rakkaus ja huolenpito seurakunnassa.

Käyn viikottain tapaamassa erästä seurakuntalaista, joka ei sairauden tuoman heikkouden tähden pääse seurakunnan yhteiseen jumalanpalvelukseen. Lähettääkö Kristus sanansaatta-

jansa tämän heikon palvelijan luo tehdäkseen hänet täysin valmiiksi palvelutyöhön? Vai tehdäkseen hänet täysin valmiiksi, kun hänen aikansa on, jättäytymään elämän ja kuoleman Herran käsiin, herätäkseen uuteen aamuun Herransa sylissä, ehjänä ja uutena? Uskon, että jälkimmäinen on Herran ensisijainen tarkoitus.

Näin me kaikki saamme käydä Herramme palveltaviksi, viikko toisensa perään, ja lähteä kotiin messusta **täysin valmiina.** Herra on meidät päästänyt synneistä, sanallaan kasvattanut kohti iankaikkista elämää ohjaten, rohkaisten, varoittaen ja varustaen, antanut ruumiinsa ja verensä meille syödä ja juoda, ja lähettänyt meidät arkeen kolmesti siunattuina, Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimessä. Siksi saamme todella sydämen pohjasta yhtyä myös Simeonin kiitosvirteen: Herra, nyt sinä lasket palvelijasi

rauhassa menemään, sanasi mukaan.

Pyhän Haudan kirkko, Jerusalem

Kun Paavali jatkaa ajatustaan Efesolaiskirjeessä, näemme, ettei Jeesus lähettänyt palvelijoitaan palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen siksi, että seurakunta täydelliseksi tehtynä jäisi istua lösöttämään täydellisessä passiivisuudessa. Tähtäimessä on kristillinen aikuisuus, vapaudessa ja vastuussa elävä seura-

kuntaruumis, jonka jäsenet tietävät, keitä he ovat Kristuksessa, ja siksi myös kantavat vastuunsa ja täyttävät paikkansa seurakunnassa:

"...kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteen täyden iän määrään, ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuu- lissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kalvalissa juonissa; vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus, josta koko ruumis, yhteen liitettynä ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on. (Ef 4:13-16)

Janne

Keskustelimme Timoteuksen seurakunnan vanhempainillassa Lähetysshiippakunnan kasvatustrategiasta. Mietimme, missä asioissa lasten ja nuorten kasvatusta on onnistunut. Iloitsimme siitä, että pyhäkoulussa on ollut paljon lapsia ja leireillä nuoret ovat oppineet tuntemaan toisiaan. Keskustelimme myös siitä, mitä kannattaisi parantaa. Ideoinnin lomassa eräs isä nosti esille sen, että pyhäkoulussa vetäjät ovat pääasiassa naisia, yksi tai kaksi miestä on välillä toiminut vetäjänä. Hän jatkoi, että kotona tilanne ei ole sen helpompi. Välillä hän lukee Raamattua lasten kanssa. Ääneen mietti hän kysyi: ”Osaanko opettaa lapsille Raamattua selkeästi?”

Katekismus olisi yksi tapa opettaa Raamattua kotona. Luther käskee katekismuksessa, että perheenisän tulee opettaa perheväelleen katekismuksen asiat. Tämä lause ei päästä helpolla. Olenko perheenisänä opettanut lapseni rukoilemaan turvallisesti Taivaallista Isää, saavatko kymmenen käskyä varjella lapsiani elämän myrskyissä ja ovatko lapseni kuulleet Jumalan armosta, joka kantaa läpi elämän ja läpi kuoleman?

Ehkä joku muukin perheenisä kipuilee Lutherin neuvon kanssa. Olen saanut olla pitkään avioliitossa rakkaan vaimoni kanssa ja lapsemme ovat aikuisia. Mutta joudun nostamaan käteni pystyyn. Olen epäonnistunut isänä perheemme opettamisessa. Useamman kerran olen yrittänyt pitää iltahartauksia kotona, mutta se on tuntunut minusta tai muista pakopullalta tai kivireen vetämiseltä, enkä ole enää yrittänyt.

Eräs mies sanoi, että Jumalan Sanan opettaminen kotona on vaikeaa, melkein mahdotonta. Korvani olivat heti hereillä. Eli ei siis mahdotonta? Hän jatkoi, että hänen vaimonsa monesti kysyy häneltä ”Voisimmeko lukea yhdessä Raamattua?” Wau! Pieni kysymys, joka avaa tien Jumalan Sanalle.

Mikä olisi pienin askel, jolla voisimme alkaa opettelemaan Jumalan Sanan tutkimista perheemme kanssa? Keskustelu vaimon kanssa voisi olla ensimmäinen askel. ”Haluaisin lukea tänään sinun ja lasten kanssa Raamattua, laulaa virren tai rukoilla rukouksen Luterilaisia virsiä -kirjasta. Mitä mieltä olet?”

Ajoimme vaimoni kanssa messuun ja aloitin varovasti keskustelun. ”Uusien ruokien oppiminen vie vähintään viisi kertaa ennen kuin ruoka alkaa maistua hyvältä. Viikko messusta messuun on niin pitkä aika, että haluaisin lukea sinun kanssasi Raamattua kerran viikossa - Emme ole tehneet näin pitkään aikaan. Se voi tuntua oudolta tai pakkopullalta, mutta ehkä se alkaa maistua hyvältä. Vähitellen. Sopiiko?”. ”Kokeillaan”, hän vastasi.

Pienikin toivon liekki poistaa pimeyden:

Kännykän herätys soi.
Vaimon vasen käsi etsii
miehensä kättä.
Miehen oikea käsi löytää
vaimonsa lämpimän käden.
Vasen ja oikea, yhdessä ristissä.
”Isä Meidän, joka olet taivaissa”.
Vaimon ja miehen kanssa rukoilee Herra ristin.
Jumalan armo kantaa
koko perhettä myös ristissä

Terveisin

Jukka

Seurakunnallemme sopiva diakoni

Pauliina Pylvänäinen

Jos sinun pitäisi piirtää kuva sanasta ”diakoni”, millaisen kuvan piirtäisit? Minä hahmottelisin paperille keski-ikäisen naisen. Hänellä olisi yllään itse neulomansa villatakki ja paksut sukkahousut, ehkä jotain muutakin. Harmaa permanentti reunustaisi ymmärtäväisesti hymyileviä kasvoja. Toisella kädellään hän kantaisi ruoka-avustuskassia ja toisella verenpainemittaria. Meidän seurakunnassamme ei tällaisia eikä muunlaisia diakoneja kuitenkaan ole. Jos olisi, millaisia heidän tulisi olla?

Nykyinen suomalainen käsitys diakoneista juontaa juurensa 1800-luvulle. Tuolloin perustettiin Keski-Euroopassa diakonissalaitoksia. Ne olivat paikkoja, joissa hoidettiin sairaita ja hädänalaisia. Diakonissat ja diakonit uhrasivat oman elämänsä sekä perheensä, naimattomia kun olivat, työlleen. Kehittyi ihanne äärimmäisen nöyrästä ja vaatimattomasta palvelijasta, joka uskollisesti toimii toisten hyväksi eikä vaadi itselleen palkaksi kunniaa tai arvonantoa. Mitä nöyrempi, uskollisempi ja ahkerampi palvelija oli, sitä parempana diakonina häntä voitiin pitää. Ihanteelle kehitettiin Raamattuun pohjautuvat perusteet.

Viime aikoina on kuitenkin huomattu, että 1800-luvulla syntynyt raamatuntulkinta oli virheellinen. Diakoneja toki esiintyy jo Uudessa testamentissa (kr. ”diakonos”, suom. ”palvelija”), mutta heistä kertovat jakeet paljastavat, etteivät alkukirkon seurakunnanpalvelijat sovi diakonissalaitoksissa askarreltuihin raameihin. Uuden testamentin diakonit eivät olleet sairaanhoitajia, vaan välikäsiä. He olivat henkilöitä, jotka suorittivat heille uskottuja tehtäviä toimeksiantajansa valtuuttamina. Näin he toimivat muiden hyväksi. Esimerkiksi Foibea sanotaan Kencrean seurakunnan (Room. 16:1) ja Epafrasta Kristuksen diakoniksi (Kol. 1:7). Foiben tehtävä oli todennäköisesti kuljettaa Paavalin lähettämä kirje Kenkreasta Roomaan. Epafras puolestaan välitti Jumalan Sanaa Kolossan seurakunnalle. Näiden diakonien toiminnassa ei ollut kyse nöyristelystä, itsensä

alistamisesta tai orjuuttamisesta. He olivat yksinkertaisesti tehtävän suorittajia. Koska joku antoi heille jonkin tehtävän, he tekivät sen.

Raamatun jälkeisinä vuosikatoina diakoneiksi nimitettyjen henkilöiden asema väkiintui seurakunnissa. Heille muodostui oma tehtäväkuvansa seurakunnan johtajan eli piispan rinnalle. Useimmat heistä olivat miehiä, mutta myös naisdiakoneja tunnettiin. Esimerkiksi vastavalmistuneessa väitöskirjassani osoitan, että Apostoliset konstituutiot -nimisessä kirjassa (380 jKr.) naisdiakonit palvelevat seurakunnan jumalanpalveluksessa, auttamistyössä ja viestinnässä. Jumalanpalveluksessa he vartioivat kirkkorakennuksen sisäänkäyntejä ja järjestävät tilaa sisään saapuville naisille. He avustavat, kun naisia kastetaan. Naisdiakonit jakavat seurakuntalaisilta kerättyjä kymmenyksiä niitä tarvitseville. Heidän tehtäväkuvaansa kuuluu myös matkustamista ja kirjeiden kuljettamista seurakunnasta toiseen.

Mitä sitten diakonit voisivat tehdä meidän aikamme, meidän seurakunnassamme? Raamattu ja Tunnustuskirjat eivät anna kysymykseen suoraa vastausta. Meidän olisi pohdittava, millaisiin tehtäviin tarvitsemme välikäsiä. Voin kuitenkin heti kertoa, mitä diakoneilta tai keneltäkään seurakuntalaiselta ei vaadita. Se on 1800-luvun diakonissan ihanne: Jos vain uhraudun kaikessa muiden hyväksi ja puurran töissäni, harrastuksissani sekä vastuutehtävissäni väsymyksestä välittämättä ja itseni unohtaen, olen tarpeeksi hyvä kristitty ja voin olla tyytyväinen itseeni.

Ei näet tarvita kuin yksi kärsivä Herran palvelija (Jes. 53). Hän on Jeesus Kristus. Hän on jo tehnyt kaiken, jokaisen meidän, sisarensa ja veljensä, puolesta. Meidän ei tarvitse matkia Häntä kaikissa teoissamme, jotta voisimme tuntea olevamme tärkeitä. Hänen tekemänsä työ on lähtökohtamme. Se on lepomme, rauhamme ja ilomme. Se kertoo, kuinka rakkaita olemme Hänelle jo ennen kuin olemme ehtineet tehdä yhtään mitään. Hän antaa meille kaiken, mitä tarvitsemme kutsumuksiemme ja palvelustoittemme hoitamiseen.

Kirjoittaja väitteli syyskuussa Itä-Suomen yliopiston filosofisessa tiedekunnassa varhaiskristillisten naisdiakonien tehtävistä.

Pauliina

Tuore teologian tohtori Pauliina ja vastaväittäjä Bart Koet Hollannista

Pauliina Pylvänäinen luennoi väitöstilaisuudessaan

Taloutemme kohenee! Viime vuoteen verrattuna nyt menee pari tonnia paremmin. Muuten ei ole numerot paljoa muuttuneet, mutta suntioiden haaviin on tarttunut parisen tuhatta euroa enemmän rahaa kuin viime vuonna. Kiitokset uhristanne ja kiitokset suntioille kolehdin kantamisesta!

Tarvitsemme rahaa toiminnan järjestämiseen, mm. pastorin palkkaan ja tilojen vuokriin. Seurakuntamme tulee kattaa itse omat menonsa. Lahjoittaa voi joko kolehtihaaviin tai tilikannatuksen kautta (kts. tiliyhteystiedot alempana), jolloin ei tarvitse varata käteistä kirkkoon. Helpottaa vielä, jos kannatuksen laittaa menemään toistuvana maksuna.

Emme vielä kykene itse rahoittamaan koko talouttamme, vaan viivan alle jää miinusta, siksi talousvastaavan hommaan kuuluu sanoa: "Tarvitaan lissää rahhaa!". Timoteuksen mes-

sut ja muu seurakunnan toiminta on Mestarimme antaman lähetyskäsken toteuttamista - meidät on asetettu tälle paikalle tekemään kansaa hänen opetuslapsikseen. Tähän me pyydetään nyt taas lissää rahhaa. Taivaan Isä tietää kyllä tarpeemme ja siunaa sen, mitä lahjoitamme.

Jos saisimme kannatuksiin 20 uutta lahjoittajaa 40€ (tai olemassa olevia kasvattamaan tuolla määrällä), niin pääsisimme omavaraisuuteen ensi vuonna. Tai 40 lahjoittajaa antamaan 20€ lisää.

Tässä vielä pienet präntit vuoden alusta elokuun loppuun:

Mika

	Valittu jakso	Budjetti		Edellisen vuoden vastaava jakso	
Tulot					
Kannatukset	24 645	35 464	69,5 %	25 514	96,6 %
Kolehdit	11 713	10 000	117,1 %	9 021	129,8 %
Muut tulot		0			
Tulot yht	36 358	45 464	80,0 %	34 535	105,3 %
Menot					
Toimistokulut	230	80	287,5 %	89	259,5 %
Ulko- ja sisälähetysten tuki				0	
Mainostus	273	0	0 %		
Messutarvikkeet	129	176	73,1 %	126	102,5 %
Muut		64		258	
Hpk-maksu	4 016	4 016	100,0 %	3 880	103,5 %
Palkat, palkkasivukulut ja verot	30 529	30 450	100,3 %	30 584	99,8 %
Vuokrat	2 808	3 000	93,6 %	3 168	88,6 %
Matkakulut ja päivärahat		328			
Säätiömaksu	4 789	4 789	100,0 %	5 012	95,5 %
Menot yht	42 774	42 902	99,7 %	43 116	99,2 %

Prosentti kertoo missä suhteessa arvo on valitun jakson arvoon.

Tulot ja menot yhteensä

	Valittu jakso	Budjetti	Edellisen vuoden vastaava jakso
Pohjoinen rovastikunta			
Oulu Timoteus	-6 416	2 562	-8 581

Yhteystietoja

Timoteuksen luterilaisen seurakunnan pastori Janne Koskela on käytettävissäsi, jos sinulla on ky-
syttävää seurakuntaan liittyen, haluat ripittäytyä, keskustella hengellisistä asioista tai selvittää
oman elämän sotkuja ja umpikujia. Ota rohkeasti yhteyttä!

gsm 050 3667747, email janne.koskela@lhpk.fi

Pastorin puhelinpäivystysajat: su klo 16-17.30, ke klo 10-12.

Janne-papin musiikkia löydät YouTubesta tililtä Janne Koskela music.

Pastori Ilkka Pöyry : gsm 050 - 437 3060, email ilkka.poyry@lhpk.fi

Kuuntele saarnoja, lue artikkeleita ja katso opetusvideoita: www.lhpk.fi ja www.luterilainen.net

Timoteuksen seurakunnan facebookisivut: www.facebook.com/timoteuksenseurakunta

Tutustu syksyn katekismuskampanjaan: www.lhpk.fi/katekismus/

Tiliyhteys : FI59 1023 3000 2354 52 viite 6363 Keräyslupa 2020/2013/3630

Rukoile kanssamme!

Kiitämme:

Jumalan armon täyteydestä Kristuksessa sekä armonvälinei-
den osallisuudesta.

Jokaisesta seurakuntalaisesta, jonka olet johdattanut osallis-
tumaan messuihin tänä syksynä.

Jumalan sanasta, josta voimme oppia tuntemaan Elävän Juma-
lan ja hänen hyvän tahtonsa.

Lähetyshiippakunnasta ja piispa Ristosta, dekaani Juhanasta,
Kanslian Eevasta ja Samista

Huolenpidosta seurakuntamme ja lähetyshiippakunnan talou-
sasioissa.

Kaikesta seurakuntamme saamasta tuesta ja lahjoista, joilla
meitä on siunattu.

Siitä moninaisesta työstä, jota seurakunnassamme toimitetaan
eri palvelutehtävien kautta.

Syksyn väreistä ja vuodenaikojen vaihtelusta, hyvästä omena-
sadosta.

Koululaisten innosta ja arjen aherruksesta.

Pyydämme:

Siunausta ja varjelusta syksyyn ja talveen. Siunaa maamme
viljelijöitä työssään.

Siunausta Janne ja Ilkka -pastoreille ja heidän perheilleen
sekä Risto-piispalle ja vaimollensa Marja-Liisalle.

Siunausta Typön, Aitan ja Mayn perheiden sekä Muhammed
Gurhanin työlle ulkomailta.

Siunausta Jarai-kansalle ja muille vainotuille ympäri maan
piirin. Erityisesti muslimimaiden vainotuille kirkkoille.

Siunausta lähetyshiippakunnassa tehtävälle lapsi- ja nuorisoi-
työlle, erityisesti nuorten ja koululaisten iltoihin ja rippikou-
lunsa aloittaville Lulle ja Kaapolle

Jumalan huolenpitoa talousasioihin - uskollisia tukijoita ja
esirukoilijoita.

Armolahjojen täyteyttä seurakunnassa – Uskollisuutta vähässä
ja palvelijan mieltä. Sitä, että kaikki saisivat löytää oman
paikkansa seurakunnassamme.

Jumalan siunausta ja herätystä Suomen ev. lut. kirkolle, sen
jäsenille, paimenille ja päättäjille sakenevan pimeyden
keskelle. Sitä, että kirkon jäsenyyden jättäneet eivät jäisi tyh-
jän päälle, vaan löytäisivät elävän seurakuntayhteyden.

Jumalanpalvelus elämäksi,
seurakunta kodiksi!

Messu joka sunnuntai klo 10:30 Tuulimyllynkatu 18

Katekismuskeskiviikko kirkolla klo 18

Nuorten ilosanomapiiri

Tervetuloa!

